

Ministerul Educației al Republicii Moldova

Colegiul Național de Comerț al ASEM

Aprob:
Directorul Colegiului Național de Comerț al ASEM
Lidia Pleșca

Curriculumul modular

S.07.O.025 Merceologia mărfurilor textile și pielărie

Specialitatea: 41620 Comerț
Calificarea: 332401 Agent comercial
Numărul de credite -5

Chișinău, 2017

Curriculumul a fost elaborat în cadrul Proiectului *EuropeAid/133700/C/SER/MD/12*
"Asistență tehnică pentru domeniul învățământ și formare profesională
în Republica Moldova",
implementat cu suportul financiar al Uniunii Europene

Autori:

1. Herghelegiu Rodica, profesoară de discipline merceologice, grad didactic unu, Colegiul Național de Comerț al ASEM.
2. Nechiforov Violeta, profesoară de discipline merceologice, grad didactic unu, Colegiul Național de Comerț al ASEM.

Aprobat :

Consiliul metodic-științific al Colegiului Național de Comerț al Academiei de Studii Economice

Directorul Colegiului Național de Comerț al ASEM

Lidia Pleșca

Recenzenți:

1. St. Cernavca, conf. univ., dr.
2. "Moldretail Group" SRL

Adresa Curriculumului în Internet:

Portalul național al învățământului profesional tehnic
<http://www.ipt.md/ro/produse-educationale>

Cuprinsul

1.Preliminarii.....	4
2.Motivația,utilitatea modulului pentru dezvoltarea profesională.....	5
3.Competențele profesionale specifice modulului.....	5
4.Administrarea modulului.....	6
5.Unitățile de învățare.....	6
6.Repartizarea orientativă a orelor pe unități de învățare.....	9
7.Studiul individual ghidat de profesor.....	9
8.Lucrările practice recomandate.....	10
9.Sugestiile metodologice.....	10
10.Sugestiile de evaluare a competențelor profesionale.....	13
11.Resursele necesare pentru desfășurarea procesului de studii.....	14
12.Resursele didactice recomandate elevilor.....	14

I.Preliminarii

Statutul curriculumului. Curriculumul modular **„Merceologia mărfurilor textile și pielărie”** este un document de tip proiect care orientează și monitorizează proiectarea, organizarea și desfășurarea eficientă a procesului de învățare la merceologie.

Funcțiile Curriculumului. Curriculumul la **„Merceologia mărfurilor textile și pielărie”** are următoarele funcții:

- reprezintă actul normativ al procesului de predare-învățare-evaluare a **„Merceologia mărfurilor textile și pielărie”** în contextul unei pedagogii axate pe competențe;
- asigură repere privind proiectarea didactică și desfășurarea procesului educațional din perspectiva unei pedagogii axate pe competențe;
- reprezintă baza elaborării strategiei de evaluare la **„Merceologia mărfurilor textile și pielărie”**
- orientează procesul educațional spre formare de competențe la elevi .

Beneficiarii Curriculumului. Curriculumul este destinat:

- profesorilor din instituțiile de învățământ profesional tehnic;
- autorilor de manuale și de ghiduri metodologice;
- elevilor care își fac studiile la meseria/specialitatea în cauză;
- membrilor comisiilor pentru examenele de calificare;
- membrilor comisiilor de identificare, evaluare și recunoaștere a rezultatelor învățării, dobândite în contexte nonformale și informale.

Scopul studierii acestui modul constă în formarea și dezvoltarea competențelor de a aprecia, estima și analiza, dirija și menține calitatea mărfurilor textile și pielărie, de a aprecia și analiza, optimiza și dirija sortimentul lor, capacității elevului de a avea și a argumenta atitudinea privind tratarea concepțiilor de merceologie, sortiment și calitate a mărfurilor textile și pielărie, care trec în prezent printr-un proces de reevaluare în raport cu noile cerințe tehnologice, economice și sociale cu care se confruntă producătorul și vânzătorul.

Merceologia, ca știință a mărfurilor studiază aspectele economice, tehnice, sociale și ecologice pe care le implică producerea, comercializarea și utilizarea mărfurilor. Cercetarea produselor este sistemică ce permite cunoașterea tuturor condițiilor și a factorilor ce țin de concepția, realizarea, comercializarea și utilizarea mărfurilor în acord cu interesele consumatorilor.

Merceologia este un domeniu de cercetare distinct, bine individualizat, având propriile sale noțiuni, principii, tehnici, metode și mijloace orientate în mod unitar spre cercetarea complexă a mărfurilor.

Merceologia este preocupată de studierea sortimentului de produse, a materiei prime și acceptarea produselor de calitate în tehnologiile de producție.

„Merceologia mărfurilor textile și pielărie” studiază proprietățile organoleptice, fizice, chimice și biologice a produselor nealimentare prin intermediul cărora aceste tipuri de produse au valoare de utilizare și îndeplinesc funcții specifice, bine determinate.

Produsele nealimentare prezintă un grad avansat de prelucrare tehnologică și sunt destinate a satisface nevoile omului. Mărfurile industriale acoperă nevoile de protecție biologică ale omului : îmbrăcăminte, încălțăminte, locuință, cele de igienă și confort ambiental.

Privită din alt punct de vedere, importanța disciplinei constă în contribuția la creșterea competenței individuale a fiecărei persoane în luarea deciziei de cumpărare care să corespundă cel mai bine intereselor curente și de perspectivă, în determinarea corectă a calității produselor nealimentare pe care le consumă precum și a influenței acestora asupra stării personale de sănătate.

La studierea disciplinei, elevii vor fi capabili să conștientizeze importanța cunoașterii și implementării cerințelor naționale și internaționale cu privire la valorile de utilizare a mărfurilor nealimentare; metodele și tehnicile specifice, metodele moderne de asigurare și evaluare a calității.

Formarea deprinderilor și a aptitudinilor corecte constituie obiectivul dominant al fiecărei ore, realizarea căruia se va asigura printr-un proces educativ continuu care începe în colegiu și va continua pe parcursul vieții fiecărui elev.

Valoarea formativă a disciplinei constă în:

- formarea unor competențe cognitive, care vizează utilizarea teoriilor și a noțiunilor dobândite în cadrul educației formale, precum și a cunoștințelor dobândite prin experiența de viață;
- formarea competențelor funcționale, care reprezintă aplicarea cunoștințelor, priceperilor și deprinderilor în domeniul său de activitate: educațional, social;
- formarea unei conduite care vizează prezența valorilor personale referitoare la protecția mediului ambiant, la menținerea propriei stări de sănătate și a celor din jur, competențe care contribuie la integrarea elevului la condițiile reale, mereu în schimbare ale vieții.

II. Motivația, utilitatea, cursului pentru dezvoltarea profesională.

Studierea acestui modul va contribui la formarea și dezvoltarea competențelor profesionale ce corespund nivelului patru de calificare:

- cunoștințe factice, principii, procese și concepte generale din domeniul merceologiei mărfurilor textile și pielărie;
- abilități cognitive și practice necesare pentru recepționarea mărfurilor textile și pielărie, verificarea calității, organizarea comerțului și depozitarea lor;
- asumarea responsabilității pentru asigurarea calității mărfurilor textile și pielărie pe parcursul recepționării, depozitării și comercializării acestora.

Disciplina „**Merceologia mărfurilor textile și pielărie**” se centrează pe dezvoltarea abilităților profesionale necesare specialiștilor ce activează în unitățile comerciale, oferind o bază solidă de cunoștințe și aptitudini în domeniul produselor nealimentare.

Această disciplină familiarizează viitorii specialiști cu diversificarea, înnoirea gamei sortimentale, caracteristicilor de calitate ale produselor, îmbunătățirea calității, încadrarea mărfurilor pe clase de calitate, astfel încât noile valori de utilizare să corespundă cerințelor pieței interne și externe.

La studierea disciplinei „**Merceologia mărfurilor textile și pielărie**” elevii dobândesc cunoștințe teoretice și practice necesare activității lor curente, care contribuie la formarea lor profesională.

III. Competențele profesionale-specifice

CS1. Analiza sortimentului mărfurilor textile și pielărie

CS2. Dirijarea și menținerea calității mărfurilor textile și pielărie

CS3. Aprecierea și analiza calității mărfurilor textile și pielărie

CS4. Abordarea calității mărfurilor textile și pielărie din punct de vedere al orientării spre produs, spre procesul tehnologic și utilizatori

CS5. Analiza factorilor care influențează calitatea mărfurilor în timpul păstrării

IV. Administrarea modului

Codul modulului	Denumirea modulului	Semestrul	Numărul de ore				Modalitatea de evaluare	Numărul de credite
			Total	Contact direct		Studiul individual		
				Teorie	Practică/ Laborator			
S.07O.025	Merceologia mărfurilor textile și pielărie	VII	150	45	30	75	Examen	5

V. Unitățile de învățare

Unitățile de competență	Unitățile de conținut/Cunoștințele	Abilitățile (A)
1. Fibre și fire textile.		
UC1.Utilizarea indicatorilor de calitate în diversificarea sortimentului de mărfuri din fibre și fire textile	1.Sortimentul și proprietățile fibrelor textile reflectate în calitatea produselor finite 2.Fibrele textile naturale: clasificarea și caracteristica lor 3.Fibrele textile chimice:clasificarea și caracteristica lor 4.Firele textile:structura și clasificarea sortimentului 5.Calitatea firelor textile	A1.Determinarea sortimentului fibrelor textile A2.Analizarea sortimentului fibrelor textile A3.Identificarea naturii fibrelor textile A4.Analizarea sortimentului firelor textile prin metode fizico-chimice A5. Determinarea indicilor de calitate a firelor textile
2. Confecții din țesături		
UC2. Utilizarea indicatorilor de calitate în diversificarea sortimentului confecțiilor din țesături	1.Factorii ce influențează calitatea țesăturilor 2.Sistemele de legături ale țesăturilor textile 3.Principalele proprietăți ale țesăturilor 4.Caracteristica merceologică a principalelor grupe de țesături	A6.Identificarea tipurilor de legături ale țesăturilor A7.Determinarea indicilor de calitate a țesăturilor textile A8.Analizarea sortimentului țesăturilor textile A9.Analizarea sortimentului comercial confecțiilor textile din țesături A10.Determinarea indicilor de calitate a confecțiilor din țesături

Unitățile de competență	Unitățile de conținut/Cunoștințele	Abilitățile (A)
	5. Calitatea țesăturilor. Sistemul de indicatori de calitate 6. Factorii ce formează proprietățile de întrebuințare ale confecțiilor din țesături 7. Clasificarea și caracterizarea sortimentului de confecții 8. Calitatea confecțiilor textile 9. Influența marcării, etichetării, ambalării, depozitării, păstrării mărfurilor textile în menținerea calității	A11. Aprecierea calității confecțiilor din țesături în baza standardelor
3. Confecții din tricoturi.		
UC3. Utilizarea indicatorilor de calitate în diversificarea sortimentului confecțiilor din tricoturi.	1. Avantajele tricoturilor față de țesături 2. Factorii ce influențează calitatea tricoturilor 3. Tipuri de tricoturi 4. Materii prime și procesul tehnologic, factorii determinării calității 5. Clasificarea și caracteristica merceologică a sortimentului de tricotaje 6. Calitatea tricotajelor 7. Condiții de marcare, ambalare, depozitare, transportare ale tricoturilor	A12. Identificarea legăturilor tricoturilor A13. Analizarea sortimentului tricoturilor A14. Determinarea indicilor de calitate ale tricoturilor A15. Analizarea sortimentului confecțiilor din tricoturi A16. Aprecierea calității tricoturilor în baza standardelor
4. Mărfuri din piele și înlocuitori ai pielii. Încălțăminte.		
UC4. Utilizarea indicatorilor de calitate în diversificarea sortimentului articolelor de încălțăminte	1. Factori care influențează calitatea pieilor finite 2. Clasificarea și caracterizarea înlocuitorilor de piele 3. Încălțăminte. Funcțiile articolelor de încălțăminte 4. Materii prime, proces de confecții înel – factorii	A17. Identificarea materiilor prime utilizate la confecțiile de încălțăminte A.18. Determinarea structurii și metodelor de confecționare a încălțăminte A19. Analizarea sortimentului încălțăminte din piele și înlocuitori A20. Aprecierea calității încălțăminte în baza standardelor

Unitățile de competență	Unitățile de conținut/Cunoștințele	Abilitățile (A)
	<p>determinării ai calității articolelor de încălțăminte</p> <p>5. Clasificarea și caracteristica sortimentului de încălțăminte</p> <p>6. Verificarea calității încălțăminte</p> <p>7. Marcarea, ambalarea, depozitarea și transportarea încălțăminte</p>	
5. Articole de marochinărie		
UC5. Utilizarea indicatorilor de calitate în diversificarea sortimentului de mărfuri din articole de marochinărie	<p>1. Factorii ce influențează calitatea articolelor de marochinărie</p> <p>2. Caracterizarea sortimentului articolelor de marochinărie</p> <p>3. Calitatea articolelor de marochinărie</p> <p>4. Verificarea calității articolelor de marochinărie</p> <p>5. Marcarea, ambalarea, transportarea, depozitarea articolelor de marochinărie</p>	<p>A18. Identificarea factorilor care determină calitatea articolelor de marochinărie</p> <p>A19. Analizarea sortimentului articolelor de marochinărie</p> <p>A20. Determinarea condițiilor de calitate a articolelor de marochinărie</p> <p>A21. Investigarea experimentală a calității articolelor de marochinărie</p>
6. Confecții din blănuri și înlocuitori		
UC6. Utilizarea indicatorilor de calitate în diversificarea sortimentului de mărfuri de confecții din blănuri și înlocuitori	<p>1. Factorii ce influențează calitatea blănurilor. Tipuri de blănuri</p> <p>2. Sortimentul comercial al confecțiilor din blană și înlocuitori</p> <p>3. Calitatea confecțiilor din blană și înlocuitori</p> <p>4. Marcarea, ambalarea, transportarea, depozitarea confecțiilor din blănuri și înlocuitori</p>	<p>A22. Identificarea factorilor care determină calitatea blănurilor</p> <p>A23. Analizarea sortimentului confecțiilor din blană și înlocuitori</p> <p>A24. Aprecierea calității articolelor din blană și înlocuitori în baza standardelor</p>

VI. Repartizarea orientativă a orelor pe unități de învățare

Nr. crt.	Unitățile de învățare	Numărul de ore			
		Total	Contact direct		Studiul individual
			Teorie	Practică	
1.	Fibre și fire textile.	12	6	6	12
2.	Confecții din țesături.	16	10	6	16
3.	Confecții din tricoturi.	15	9	6	15
4.	Mărfuri din piele și înlocuitori ai pielii. Încălțăminte.	16	10	6	16
5.	Articole de marochinărie	6	4	2	6
6.	Confecții din blănuri și înlocuitori	10	6	4	10
	Total	75	45	30	75

VII. Studiul individual ghidat de profesor

Materiile pentru studiul individual	Produsele de elaborat	Modalitățile de evaluare	Termenii de realizare
1. Fibre și fire textile			
1. Proprietățile fibrelor textile reflectate în calitatea produsului finit	Proiect individual	Demonstrare	Săptămâna 4
2. Confecții din țesături			
1. Sortimentul confecțiilor din țesături	Proiect individual	Demonstrare	Săptămâna 5
2. Întreprinderile autohtone de producere a mărfurilor textile	Studiul de caz	Prezentarea studiului	Săptămâna 5
3. Confecții din tricoturi			
1. Sortimentul confecțiilor din tricoturi	Proiect individual	Demonstrare	Săptămâna
2. Întreprinderile autohtone de producere a tricotajelor	Studiul de caz	Prezentarea studiului	Săptămâna
4. Mărfuri din piele și înlocuitori ai pielii. Încălțăminte			
1. Sortimentul pieilor și înlocuitorilor de piele	Proiect individual	Demonstrare	Săptămâna
2. Întreprinderile autohtone de producere a încălțăminteii	Studiul de caz	Prezentarea studiului	Săptămâna

Materiile pentru studiul individual	Produsele de elaborat	Modalitățile de evaluare	Termenii de realizare
5. Articole de marochinărie			
1.Sortimentul articolelor de marochinărie	Proiect individual	Demonstrare	Săptămâna
2.Întreprinderile autohtone de producere a articolelor de marochinărie	Studiul de caz	Prezentarea studiului	Săptămâna
6. Confecții din blănuri și înlocuitori			
1.Sortimentul de blănuri și înlocuitori	Proiect individual	Demonstrare	Săptămâna
2. Întreprinderile autohtone de producere a blănurilor	Studiul de caz	Prezentarea studiului	Săptămâna

VIII. Lucrările practice recomandate

Nr. d/o	Unitățile de învățare	Lista lucrărilor practice	Ore
1.	Fibre și fire textile	1.Studiarea sortimentului fibrelor și firelor textile 2.Verificarea calității fibrelor și firelor textile	6
2.	Confecții din țesături	3.Studiarea sortimentului confecțiilor din țesături 4. Verificarea calității confecțiilor din țesături	6
3.	Confecții din tricoturi	5. Studiarea sortimentului confecțiilor din tricoturi 6. Verificarea calității tricotajelor	6
4.	Mărfuri din piele și înlocuitori ai pielii	7.Studiarea sortimentului încălțămintei din piele și înlocuitori de piele 8.Verificarea calității încălțămintei din pieile și înlocuitori de piele	6
5.	Articole de marochinărie	9. Studiarea sortimentului articolelor de marochinărie. 10. Verificarea calității articolelor de marochinărie.	2
6.	Confecții din blănuri și înlocuitori	11.Studiarea sortimentului confecțiilor din blănuri și înlocuitori 12.Verificarea calității confecțiilor din blănuri și înlocuitori	4
	Total		30

IX. Sugestiile metodologice

Specificul demersului educațional. Pornind de la necesitatea de aprovizionare a populației cu produse nealimentare cât mai calitative ce ar satisface cât mai multe cerințele consumatorului, Curriculum este invariabil față de tipurile concrete de mărfuri studiate. În astfel de condiții tipul produsului, sortimentul va fi stabilit de către fiecare instituție de învățământ în baza solicitărilor potențialilor angajați, iar demersul educațional se va axa pe următoarele aspecte:

1. **Abordarea modular** - care oferă posibilitatea parcurgerii treptate a conținuturilor ocupaționale de la simplu la compus, în vederea obținerii unei calificări, permit evaluarea progresului înregistrat de formabil, la finele fiecărei etape de instruire. În cazul beneficiarilor adulți, formarea de module asigură mobilitate și sporește șansele de avansare profesională pe piața muncii. Caracterul modular asigură receptivitate la schimbările de pe piața muncii și flexibilitate în structurarea ofertelor de instruire pentru diverse categorii de beneficiari.

2. **Orientarea spre finalități de învățare** - focusează procesul de instruire pe un șir de rezultate scontate, care reflectă ceea ce se așteaptă de la un formabil să cunoască, să înțeleagă și să fie capabil să execute la finalizarea programului de pregătire profesională. În învățământul profesional tehnic, finalitățile procesului de instruire sunt materializate prin competențe. În procesul de instruire orientat spre formarea competențelor, cadrele didactice vor aplica metodele de predare-învățare ce asigură dezvoltarea și consolidarea celor trei componente ale competenței: cunoștințe, abilități și atitudini.
Integrarea teoriei cu practica - presupune ca tot ceea ce se însușește în procesul didactic urmează să se valorifice în cadrul activităților practice, asigurând dobândirea competențelor profesionale generale și specifice specialității.
3. **Centrarea pe cerințele pieței muncii** - racordarea ofertei instituției de învățământ atât la necesitățile și așteptările angajatorilor, cât și la specificul noilor cerințe ale consumatorilor. Acest fapt contribuie la integrarea eficientă a absolvenților în câmpul muncii. Este foarte important ca fiecare instituție de învățământ să operaționalizeze prevederile curriculare prin stabilirea explicită a modulelor de instruire, în caz particular a unităților de competență, precum abilităților necesare viitorilor absolvenți ai învățământului profesional tehnic.
4. **Centrarea pe elev** - se referă la adoptarea unui demers de învățare activă prin realizarea unor activități individuale sau în grup, în care elevul acționează independent, soluționează probleme, ia decizii mai puțin influențate și își asumă responsabilitate pentru propriile acțiuni.
5. **Perspectiva integrării profesionale** - utilizarea în calitate de metode de instruire a studiilor de caz, proiectelor, situațiilor de problemă, lucrărilor practice și de laborator și, în special, îndeplinirea unor sarcini concrete de lucru. Accentul se va pune pe stimularea gândirii critice, pe dinamizarea procesului de învățare, pe formarea de competențe profesionale specifice, ce vor asigura absolvenților șanse sporite de angajare în câmpul muncii și oportunități de realizare profesională.

Orientarea strategiilor didactice spre formarea de competențe.

În învățământul profesional tehnic postsecundar modern, finalitățile procesului de instruire sunt materializate prin competențe. În procesul de instruire orientat spre formarea competențelor, cadrele didactice vor aplica metode de predare-învățare ce asigură dezvoltarea și consolidarea celor trei componente ale competențelor:

Cunoștințele reprezintă rezultatul asimilării prin învățare a unor informații cu privire la un ansamblu de fapte, evenimente, principii, teorii și practici legate de un anumit domeniu de muncă sau de cunoaștere (de studiu), având rolul de a interioriza informația comunicată. În acest caz, sânt implicate anumite procese psihice (percepția, memoria și unele operații elementare de gândire).

Abilitățile se referă la capacitatea de a aplica și de a utiliza cunoștințele pentru a îndeplini sarcini și pentru a rezolva probleme, ele derivă din sarcinile (operațiile) pe care absolventul urmează să le execute la locul de muncă în vederea îndeplinirii atribuțiilor sale.

Atitudinile au ca scop formarea la elevi a comportamentului și valorilor în contextul condițiilor sociale bine determinate. În acest scop, se vor aplica strategii care formează la elevi valori și atitudini personale: studiul de caz, interviul, jocul de rol, dezbaterile, asaltul de idei etc.

Strategiile, metodele și tehnicile utilizate în procesul de formare a competențelor se vor realiza în cadrul unor forme de organizare a acțiunii didactice, cum ar fi: activități frontale, activități în grup și activități individuale. În procesul de instruire, componentele competenței se formează prin sarcini didactice cu caracter de problemă, prin adaptarea unei game de tehnici interactive care asigură o educație dinamică, formativă, motivațională, reflexivă și continuă.

Utilizarea pe scară largă a metodelor activ-interactive de instruire

Pentru formarea unei competențe este necesară aplicarea mai multor metode, procedee, acțiuni și operațiuni, care se structurează, în funcție de o serie de factori, într-un grup de activități. Procesul didactic se va baza pe activitățile de învățare-predare cu un caracter activ, interactiv și

centrat pe elev, cu pondere sporită a activităților de învățare și nu a celor de predare, pe activitățile practice și mai puțin pe cele teoretice, pe activitățile care asigură formarea și dezvoltarea abilităților sociale.

În elaborarea propriilor strategii didactice, fiecare cadru didactic se va conduce de următoarele principii moderne ale educației:

- elevii învață cel mai bine atunci când consideră că învățarea răspunde nevoilor lor;
- elevii învață atunci când sunt implicați activ în procesul de învățare;
- elevii au stiluri diferite de învățare: ei învață în moduri diferite, cu viteză diferită și din experiențe diferite;

- elevii învață cel mai bine atunci când li se acordă timp pentru a „ordona” informațiile noi și pentru a le asocia cu „cunoștințele vechi”;

În scopul învățării centrate pe elev, cadrele didactice vor adapta strategiile de predare la stilurile de învățare ale elevilor (auditiv, vizual, practic) și vor diferenția sarcinile și timpul alocat efectuării lor prin:

- individualizarea și creșterea treptată a nivelului de complexitate a sarcinilor propuse fiecărui elev în funcție de progresul acestuia;
- stabilirea unor sarcini deschise, pe care elevii să le abordeze la niveluri diferite de complexitate;
- diferențierea sarcinilor în funcție de abilități, pentru indivizi sau pentru grupuri diferite;
- prezentarea sarcinilor în mai multe moduri (explicație orală, text scris, conversație, grafic);
- utilizarea unor metode interactive (învățare prin descoperire, învățare problematizată, învățare prin cooperare, joc de rol, simulare).

Metodele recomandate pentru a fi utilizate în procesul de predare-învățare sânt:

- expunerea de material teoretic;
- lucrări practice, lucrări de laborator;
- elaborarea proiectelor, studiu de caz, demonstrația, problematizarea.

Pentru facilitarea procesului de asimilare de către elevi a cunoștințelor, se recomandă utilizarea următoarelor metode: interviul, lectura ghidată, lucrări practice, probleme pentru dezvoltarea gândirii sistemice, demonstrație.

Pornind de la caracterul aplicativ al Curriculumului modular, se recomandă utilizarea cât mai largă în procesul de predare-învățare a metodelor activ-participative, precum și reducerea timpului alocat metodelor de expunere a materiilor teoretice și aplicarea celor bazate pe efectuarea sarcinilor de lucru.

În funcție de resursele materiale disponibile (laboratoare, ateliere) se vor organiza lucrări practice / de laborator. În activitățile practice, accentul se va pune pe îndeplinirea cu exactitate și la timp a sarcinilor de lucru.

Realizarea proiectelor în cadrul activităților practice va urmări nu numai dezvoltarea abilităților individuale, dar și a celor de lucru în echipă. În activitățile individuale, accentul se va pune pe studiere, analiza și sistematizarea materialului teoretic și practic în scopul îndeplinirii sarcinilor de lucru individual. Acestea vor fi prezentate în formă de portofolii, proiecte, sarcini specifice etc.

X. Sugestiile de evaluare a competențelor profesionale

Axarea procesului de învățare-predare-evaluare pe competențe presupune efectuarea evaluării pe parcursul întregului proces de instruire.

Evaluarea continuă va fi structurată în evaluări formative și evaluări sumative (finale) ce țin de interpretarea creativă a informațiilor și de capacitatea de a rezolva situațiile de problemă.

Activitățile de evaluare vor fi orientate spre motivarea elevilor și obținerea unui feedback continuu, fapt ce va permite corectarea operativă a procesului de învățare, stimularea autoevaluării și a evaluării reciproce, evidențierea succeselor, implementarea evaluării selective sau individuale.

Pentru a eficientiza procesele de evaluare, înainte de a demara evaluările, cadrul didactic va aduce la cunoștința elevilor tematica lucrărilor, modul de evaluare (bareme/grile/criterii de notare) și condițiile de realizare a fiecărei evaluări.

Evaluarea curentă/formativă se va realiza prin diverse modalități: observarea comportamentului elevului, analiza rezultatelor activității elevului, discuția/conversația, prezentarea proiectelor individuale de activitate. Prin evaluarea curentă/formativă, cadrele didactice informează elevul despre nivelul de performanță; îl motivează să se implice în dobândirea competențelor profesionale.

Evaluarea sumativă se realizează la finele modulului în baza simulării în atelier a unei situații de problemă din contexte profesionale variate, care solicită elevului demonstrarea competenței profesionale. Cadrele didactice vor elabora sarcini prin care vor orienta comportamentul profesional al elevului spre demonstrarea sistemului de cunoștințe și abilități. În acest scop, vor fi clar stabiliți indicatorii și descriptorii de performanță ai procesului și produsului realizat de către elev.

În calitate de produse pentru măsurarea competenței se vor folosi, după caz:

- lucrări practice;
- proiecte;
- portofoliul;
- teste/gril;
- teste sumative;
- investigație;
- demonstrații;
- prezentări PPT.

Probe de evaluare a competențelor, în baza situațiilor de problemă de la viitoarele locuri de muncă:

- Aprecierea calității produselor prin metoda organoleptică;
- Asigurarea condițiilor de depozitare și păstrare;
- Pregătirea pentru comercializare;
- Formarea sortimentului optim;
- Etalarea produselor conform cerințelor specifice.

În calitate de produse pentru măsurarea competenței se vor folosi, după caz:

- Produse nealimentare: articole din sticlă, articole ceramic, mobilă ;
- Documente normative-tehnice;
- Ustensile.

Criterii de evaluare a produselor pentru măsurarea competenței vor include:

- Productivitatea muncii;
- Respectarea cerințelor DNT;
- Respectarea cerințelor la locul de muncă;
- Claritatea și coerența rapoartelor întocmite;
- Corectitudinea interacțiunii cu colegii și superiorii;
- Corectitudinea interacțiunii cu consumatorii.

XI. Resursele necesare pentru desfășurarea procesului de studii

Denumirea temelor	Mijloace recomandate
Fibre și fire textile Confecții din țesături Confecții din tricoturi Mărfuri din piele și înlocuitori ai pielii Articole de marochinărie Confecții din blănuri și înlocuitori	- Calculatoare personale de birou (desktop) - Calculatoare portabile (laptop, notebook) - Telefoane inteligente - Rețele prin cablu - Rețele fără fir - Articole ce urmează să fie supuse cercetării - Ustensile - Standarde

XII. Resursele didactice recomandate elevilor

Nr.crt	Denumirea resursei	Locul în care poate fi consultată/accesată/procurată resursa	Numărul de exemplare disponibile
1.	Mirevski V., „Mărfuri textile.Merceologie”, Chișinău „Lumina”, 1992	Bibliotecă	60
2.	Olaru Marieta, „ Fundamentele științei mărfurilor”, București, 2003	Bibliotecă	1
3.	Păcurariu Gherghie, “Merceologie și tehnica vânzării mărfurilor” ,București, 1999	Bibliotecă	1
4.	Răducanu Ileana, „Falsificarea mărfurilor industriale” ,București, 2002	Bibliotecă	1
5.	Redeș Alexandru, Răducanu Ileana, “Merceologia industrială”. București, 1999	Bibliotecă	1
6.	Stancu Ion, “Bazele merceologiei”, București, 1999	Bibliotecă	1
7.	Stanciu Ion., Schileru Ion, “Merceologie: calitatea și sortimentul mărfurilor nealimentare. București, 2003”	Bibliotecă	1
8.	Schileru Ion, “Știința mărfurilor în România”, București, 1993	Bibliotecă	1

9.	Vasile Dinu, “Merceologia mărfurilor nealimentare”, București, 2002	Biblioteca	1
10.	Vasile Dinu, “Merceologia”, București, 1994	Biblioteca	10
11.	Valeaev A., „Articole de încălțăminte, Chișinău,1992.	Biblioteca	30
12.	Veștemean Lucia, “Merceologie” București, 1993	Biblioteca	10